Класи документів LATEX vakthesis та vakaref: оформлення дисертації та автореферату за рекомендаціями ВАК України*

Олександр Барановський ombaranovskyi at gmail dot com

Анотація

Класи документів ІАТ_ЕХ vakthesis та vakaref призначені для оформлення тексту дисертації та автореферату за рекомендаціями Вищої атестаційної комісії України. У цьому документі описані нові та змінені команди для генерування титульної сторінки, рубрикації дисертації та автореферату, оформлення ілюстрацій, таблиць, теорем, списку використаних джерел та ін.

1 Вступ

Підготовка тексту дисертації на здобуття наукового ступеня потребує значних зусиль: дисертація є великим документом, що містить певну кількість математичних формул, ілюстрацій, таблиць, посилань на структурні частини дисертації, формули та джерела у списку літератури. Автор дисертації повинен постійно редагувати свій геніальний текст, дуже часто це потрібно робити терміново. Але при цьому повинна зберігатися структура тексту, посилання мають залишатися коректними і т. д. Допомогти в цьому може система ІАТЕХ, одна з найпотужніших і найефективніших сучасних систем підготовки документів, що ґрунтується на системі комп'ютерної верстки ТЕХ (див. [1]).

Класи I^AT_EX vakthesis та vakaref призначені для оформлення згідно з рекомендаціями Вищої атестаційної комісії (ВАК) України (див. [2] або рекомендації інших років)¹ тексту дисертації та автореферату відповідно:

- оформлення титульної сторінки дисертації (обкладинки автореферату),
- оформлення заголовків розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, а також додатків,
- нумерації сторінок, розділів (підрозділів і т. д.), ілюстрацій, таблиць, формул і т. д.,

^{*}Цей документ описує файл vakthesis.dtx версії v0.09, виправлений 2021/07/21.

¹Ці класи непридатні для оформлення дисертацій та авторефератів згідно із сучасними вимогами Міністерства освіти і науки (МОН) України. Для цього призначені допоміжні класи mon2017dev і mon2017dev-aref, які доступні за адресою: https://www.imath.kiev.ua/~baranovskyi/tex/vakthesis/support/mon2017dev/. Вони ґрунтуються на класах vakthesis та vakaref. Тому останні мають бути встановлені в системі. Але користувачам немає потреби використовувати їх безпосередньо.

- оформлення підписів до ілюстрацій, таблиць,
- оформлення теорем, лем, означень тощо,
- оформлення списку використаних джерел та ін.

Як і будь-який клас документа, вони мають допомогти автору дисертації зосередитися на написанні власне тексту і використовувати логічну розмітку тексту замість його безпосереднього оформлення.

Перед тим, як почати працювати з класами vakthesis та vakaref, користувачі мають отримати кілька попереджень. По-перше, рекомендації ВАК щодо оформлення дисертації трохи відрізняються від рекомендацій державного стандарту України ДСТУ 3008-95 «Документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура і правила оформлення» (наприклад, у оформленні заголовків пунктів і підпунктів, оформленні підписів до ілюстрацій і таблиць тощо), незважаючи на те, що мали б наслідувати останній [2, с. 14, п. 1.1]. Класи vakthesis та vakaref дотримуються рекомендацій ВАК та ігнорують ДСТУ 3008-95 у випадку розбіжностей.

По-друге, нагадаю, що після захисту необхідно подавати до ВАК електронний варіант автореферату у форматі Rich Text Format (RTF). Тому можливі два варіанти:

- 1. Для друкарні підготувати автореферат в І҈ЧТЕХ, використовуючи клас vakaref. А потім для ВАК конвертувати його за допомогою однієї з доступних програм конвертування².
- 2. Відразу готувати автореферат у форматі RTF: і для друку, і для ВАК. Тоді використовувати клас vakaref взагалі немає потреби.

І автореферат, і дисертацію в електронному вигляді потрібно після захисту подавати до Українського інституту науково-технічної та економічної інформації (УкрІНТЕІ), але їх цілком задовольняє файл у форматі PDF (принаймні, задовольняв раніше, коли я віддавав свою дисертацію).

По-третє, я жодним чином не пов'язаний з ВАК України, тому не можу гарантувати, що класи vakthesis та vakaref дозволяють оформити дисертацію та автореферат саме так, як потрібно для ВАК. Жодні претензії ВАК не можуть бути переадресовані мені. Це означає, зокрема, що цей документ не може замінити рекомендації ВАК [2], які варто уважно прочитати. Але зауважу, що я використовував ці класи для своєї дисертації та автореферату, і від ВАК зауважень до їх оформлення не надходило.

Крім того, цей документ лише розповідає, як працювати з класами І^ДТ_ЕХ vakthesis та vakaref, але не може навчити навіть основ роботи з І^ДТ_ЕХ. Якщо маєте таку потребу, читайте, наприклад, [1].

У певному розумінні, я здійснюю підтримку запропонованого програмного забезпечення, тобто повідомлення про помилки і пропозиції щодо вдосконалення прийматиму із задоволенням, а також намагатимуся їх враховувати у нових версіях.

²Проект «Converters between LATEX and PC Textprocessors» присвячений огляду різноманітних варіантів і способів конвертування. Зокрема, про конвертери з LATEX у RTF див. на сторінці http://www.tug.org/utilities/texconv/textopc.html.

³Останні два абзаци містять застарілу інформацію. Я не знаю подробиць про нинішню ситуацію з поданням документів після захисту до відповідного підрозділу МОН і до УкрІН-ТЕІ.

2 Необхідні класи і пакети

Для підтримки розміру шрифта 14pt класи vakthesis та vakaref використовують файл size14.clo з набору класів і пакетів extsizes. Він доступний за адресою CTAN:macros/latex/contrib/extsizes⁴. Достатньо, щоб extsizes був встановлений у системі. Класи vakthesis та vakaref знайдуть необхідні файли. Користувач не мусить жодним чином використовувати цей набір, зокрема явно викликати пакет extsizes.

Для підтримки опцій класу типу key=value потрібен пакет xkeyval, доступний за адресою CTAN:macros/latex/contrib/xkeyval. Також немає потреби викликати його явно.

3 Приклади

У комплекті з класами є файли-приклади дисертації, розділу дисертації, автореферату, ВівТ_ЕХ-файли бібліографії тощо (це файли хатр1-*.*). Вони містять необхідні команди та деякі коментарі. Для користувачів, що не мають часу читати документацію (чи не мають такої звички), цих файлів достатньо, я сподіваюся, щоб почати роботу з класами негайно.

4 Інтерфейс користувача

Класи vakthesis та vakaref ґрунтуються на стандартному класі report. Тому робота користувача з ними не відрізняється істотно від роботи зі стандартними класами І⁴Тех. Нові опції та команди, а також зміни інтерфейсу (у порівнянні зі стандартним класом report) описані далі.

4.1 Опції класів vakthesis та vakaref

Опції a4paper, a5paper, landscape, 10pt, 11pt, 12pt, oneside, twoside успадковані від класу документа report. Всі опції (стандартні, нові та змінені) перераховані нижче.

а4рарег, а5рарег, а3рарег Вибір формату паперу: А4, А5 і А3 відповідно.

landscape Альбомна орієнтація аркуша.

10рt, 11рt, 12рt, 14рt Основний розмір шрифта 10рt, 11рt, 12рt і 14рt відповідно.

oneside, twoside Односторонній та двосторонній друк.

draft, final Крім жирних лінійок на полях, опція draft також пише відповідний текст у нижніх колонтитулах.

⁴CTAN означає Comprehensive TeX Archive Network. Наведену «адресу» необхідно доповнити справжньою адресою одного із CTAN-серверів, наприклад, так: http://www.ctan.org/tex-archive/macros/latex/contrib/extsizes. Але перевірте спочатку свою систему: можливо, необхідний пакет уже встановлений. Я даю тут CTAN-адреси лише для повноти і коректності викладу.

- **titlepage**, **notitlepage** Показувати/не показувати титульну сторінку. Але нумерація сторінок зберігається (тобто наступна після титульної сторінка матиме номер 2 завжди).
- 1space, 1.5space (лише vakthesis) Міжрядковий інтервал: «один інтервал» та «півтора інтервали». Друга опція встановлює міжрядковий інтервал так, щоб було «схоже» на Microsoft Word:

\renewcommand\baselinestretch{1.434}

Клас документа vakaref не має таких опцій, оскільки не передбачається друкування автореферату у «півтора інтервали».

с, d Режим кандидатської/докторської дисертації.

guide Опція типу guide=(код_довідника) для вибору, яких рекомендацій щодо оформлення слід дотримуватися. Налаштування містяться у відповідному файлі (код_довідника).clo. Але користувач може самостійно зробити свій файл на основі стандартного і використовувати відповідну опцію.

Опис відмінностей між офіційними рекомендаціями ВАК/МОН різних років і відповідні посилання можна знайти в [3].

Доступні значення (код довідника):

- **vak2000bs** Бюлетень ВАК, 2000, спецвипуск. Цю опцію можна використовувати також для оформлення згідно з довідниками інших років (див. подробиці у [3]).
- **vak2007b6** Бюлетень ВАК, 2007, № 6. Цю опцію можна використовувати також для оформлення згідно з довідниками інших років (див. подробиці у [3]).

vak2011b910 Бюлетень ВАК, 2011, № 9-10.

mon2017n40 Наказ МОН від 12.01.2017 № 40. УВАГА! Ця опція ще не готова. Для оформлення згідно з цим наказом варто використовувати окремі L^ATFX-класи mon2017dev i mon2017dev-aref.

За замовчуванням клас vakthesis вибирає опції a4paper, 14pt, 1.5space, oneside, final, c, а клас vakaref — опції a5paper, 10pt, twoside, final, c.

4.2 Параметри сторінки

Користувач самостійно встановлює необхідні розміри берегів, оскільки рекомендації ВАК залишають тут свободу [2, с. 19]. На мою думку, для цього зручно використовувати пакет geometry (доступний за адресою CTAN:macros/latex/contrib/geometry).

Наприклад, нехай ми хочемо отримати в дисертації лівий берег-30 мм, правий — 15 мм, однакові верхній і нижній береги та 29 рядків на сторінці. Тоді маємо написати у преамбулі дисертації:

```
\usepackage{geometry}
\geometry{hmargin={30mm,15mm},lines=29,vcentering}
```

Розміри берегів трохи більші за мінімальні рекомендовані ВАК, щоб дисертацію можна було зшити і обрізати.

Інший приклад: друкарня Інституту математики НАН України вимагає готувати автореферат з розмірами текстового блоку 11×17 см, включаючи номер сторінки (у верхньому колонтитулі). Для цього пишемо у преамбулі автореферату:

\usepackage{geometry} \geometry{total={11cm,17cm},includehead}

4.3 Титульна сторінка

4.3.1 Титульна сторінка дисертації

\title \author \maketitle Клас vakthesis оформлює титульну сторінку дисертації відповідно до форми 5, див. [2, с. 33]. Команди \title, \author та \maketitle використовуються, як у стандартних класах I^ATEX. Аргумент команди \author повинен бути пропусками розбитий на прізвище, ім'я та по батькові:

 $\verb|\author{|\langle \Pi piseume \rangle \langle space \rangle \langle Im's \rangle \langle space \rangle \langle \Pi o \ \textit{батьковi} \rangle }|$

\supervisor

Команда \supervisor отримує два обов'язкові аргументи:

- повне ім'я (прізвище, ім'я, по батькові) наукового керівника,
- його науковий ступінь і вчене звання (розділені комою).

Зауважте, що п. 3.1 рекомендує вказувати на титульній сторінці спочатку науковий ступінь і вчене звання, а потім — прізвище, ім'я, по батькові наукового керівника [2, с. 15], але форма 5 пропонує обернений порядок [2, с. 33] (аналогічно в деяких рекомендаціях ВАК інших років). Клас vakthesis дотримується форми 5 (доводиться припускати, що у п. 3.1 лише перераховані необхідні елементи без вказування порядку їх розміщення на сторінці).

\speciality

Команда \speciality задає спеціальність за переліком ВАК [4]. Один обов'язковий аргумент — шифр спеціальності. Два факультативні — назва спеціальності, галузь науки (у родовому відмінку), — потрібні лише, якщо файл speciality не містить заданого шифру спеціальності. Приклад:

\speciality[математичний аналіз] $\{01.01.01\}$ [фізико-математичних наук]

За деякими спеціальностями можливе присудження наукового ступеня за різними галузями наук: наприклад, за спеціальністю 01.02.05 можливе присудження наукового ступеня або з фізико-математичних наук, або з технічних наук. Для цього випадку призначений другий факультативний аргумент. А перший може знадобитися, наприклад, для спеціальності 13.00.02, коли необхідно вказувати галузь знань, тобто «теорія та методика навчання математики», «теорія та методика навчання фізики» тощо.

Файл speciality має спеціальний формат, описаний у розділі 4.3.3.

\udc

Команда \udc визначає індекс за УДК (Універсальною десятковою класифікацією) галузі науки, до якої належить дисертація.

\institution

Команда \institution отримує два обов'язкові аргументи: назву установи, де виконана робота, і місто, де розташована установа. Назва може складатися з двох частин, розділених комою: власне назва установи і відомство,

якому установа підпорядковується. Тоді на титульній сторінці буде відображена відповідна інформація.

\date

Команда \date має один аргумент — рік, коли написана дисертація. Якщо команда не задана, то використовується поточний рік.

\secret

Команда \secret має один обов'язковий аргумент і задає гриф обмеження розповсюдження відомостей. Можливі значення аргумента: таємно, для службового користування.

У рекомендаціях ВАК немає чіткої вказівки, де розміщувати гриф обмеження розповсюдження відомостей. З одного боку, сказано, що така інформація вказується на титульній сторінці дисертації, з іншого — зразок не містить вказівок, де саме її вказувати. Звичайно, для таємної дисертації неважливо, як вона оформлена, бо ніхто ніколи її не побачить. Я міг би просто посміятися (цікаво, як можливий прилюдний захист таємної дисертації?) і проігнорувати команду \secret. Але форма 13 (облікова картка здобувача) згадує про необхідність вказувати таку інформацію. І програма, яку пропонує УкрІНТЕІ для створення облікової картки дисертації (ОКД), теж містить відповідне поле.

titlepage

Якщо користувача з якихось причин не задовольняє вигляд титульної сторінки, він може скористатися оточенням titlepage, всередині якого можна сконструювати потрібну титульну сторінку.

4.3.2 Обкладинка автореферату

\title \author \speciality \udc \maketitle Цей документ описує відразу два класи: vakthesis і vakaref, оскільки вони мають подібні команди. Але саме цей розділ містить інформацію про команди, які пропонує клас vakaref для створення обкладинки автореферату відповідно до форм 6 та 7, див. [2, с. 34–35]. Команди \title, \author, \speciality, \udc (i, звичайно, \maketitle) мають такі самі функції і такий синтаксис, як і в режимі дисертації.

Як і для дисертації, існують розбіжності в описі порядку розміщення елементів обкладинки автореферату: чи вказувати індекс УДК перед прізвищем автора [2, с. 28], чи після (форма 6 [2, с. 34])? Клас vakaref дотримується форми 6.

\supervisor \opponent

Команда \supervisor отримує три обов'язкові аргументи:

- повне ім'я (прізвище, ім'я, по батькові) наукового керівника,
- його науковий ступінь і вчене звання (розділені комою),
- місце роботи і посада (розділені комою).

\institution

Аналогічно, команда **\opponent** задає інформацію про офіційного опонента. Команда **\institution** отримує один обов'язковий аргумент: назву уста-

нови, де виконана робота. Тут ВАК рекомендує вказувати назву відомства, якому підпорядкована установа.

\council

Команда \council задає інформацію про спеціалізовану раду, де відбуватиметься захист. Отримує три обов'язкові аргументи: шифр ради, назву установи, в якій створена рада, та адресу установи.

Один факультативний аргумент (якщо використовується, то розміщується між першим і другим обов'язковими) задає альтернативну назву установи для обкладинки, наприклад,

\council{\Pi^26.206.01}

```
[Інститут математики, Національна академія наук України]
{Інститут математики НАН України}
{01601 м.~Київ, вул.~Терещенківська, 3}
```

\secretary

Прізвище та ініціали ученого секретаря спеціалізованої вченої ради. Аргумент ніяк не обробляється: користувач вирішує сам, писати ініціали до чи після прізвища. ВАК віднедавна рекомендує «до», деякі ради мають традиції— «після».

\library

Команда \library отримує два обов'язкові аргументи і задає назву й адресу установи, де можна ознайомитися з дисертацією. Якщо команда не задана, то використовується назва установи, де створена рада, і адреса взагалі не пишеться. Якщо перший аргумент порожній, то використовується назва установи, де створена рада, і нова адреса. Це можна використати, наприклад, якщо бібліотека розміщена за адресою, що відрізняється від адреси, де відбуваються засідання ради.

\linstitution

Команда \linstitution задає інформацію про провідну установу і має такий синтаксис:

```
\label{linstitution} $$ \left( \max_{\alpha, ni\partial posdin, sidomcmso} \right) {\left( \min_{\alpha, ni\partial posdin, sidomcmso} \right) } $$ \left( \min_{\alpha, ni\partial posdin, sidomcmso} \right) $$ \left( \min_{\alpha, ni\partial posdin, sidomcmso} \right) $$
```

Тобто користувач може вказувати чи не вказувати назву підрозділу (кафедри, відділу) провідної установи, де розглядається дисертація (відповідно до своїх потреб чи рекомендацій спеціалізованої ради).

Крім того, ВАК України з 2007 року скасувала інститут провідних установ 5 . Тому ця команда потрібна лише для авторефератів дисертацій, написаних раніше.

\defencedate \postdate

Дату захисту дисертації та дату розсилання автореферату задають команди \defencedate та \postdate відповідно. Синтаксис такий

```
\defencedate\{\langle PPPP/MM/ДД \rangle\}\{\langle \Gamma\Gamma:XX \rangle\}\postdate\{\langle PPPP/MM/ДД \rangle\}
```

Якщо команди не задані, то на звороті обкладинки проставляються шаблони під дату і час. Відповідну інформацію слід вписувати у надрукований автореферат, як вимагають традиції.

\manuscript \monograph Можливі два варіанти захисту дисертації: підготувати рукопис або захищати за монографією. Команди \manuscript (за замовчуванням), \monograph вибирають тип дисертації.

Клас vakaref використовує допоміжний пакет casus для відмінювання назв установ на обкладинці автореферату. Він не призначений для безпосереднього використання користувачем, тому не описується тут.

4.3.3 Формат файла відповідності шифру та назви спеціальності

Файл speciality встановлює відповідність між шифром спеціальності та назвою спеціальності. Поточна версія файла відповідає наказу ВАК України від $12.02.2007 \, \mathbb{N} \, 70$. Рядок опису спеціальності є обов'язковим елементом цього файла і повинен мати такий формат:

##.##.## назва спеціальності/галузь науки у родовому відмінку

⁵ FIXME: Тут бажано вказати наказ ВАК, але я не маю такої інформації.

Присутність символа / обов'язкова. Якщо за певною спеціальністю можливе присудження наукового ступеня більше, ніж з однієї галузі наук, то кожна відокремлюється символом /.

Рядок опису галузі науки і рядок опису групи спеціальностей не використовуються командою \speciality (принаймні, у цій версії класів) і призначені лише для інформування користувача. Якщо вони присутні, то повинні мати такий формат:

галузь науки ##.## назва групи спеціальностей

Зауважте, що файл не повинен містити порожніх рядків! Символ % використовується як коментар. Між шифром і назвою спеціальності може бути довільна кількість пропусків.

\specialityfilename

Команда \specialityfilename задає ім'я файла speciality. Переозначивши її, можна підключити альтернативний файл (наприклад, для іншого наказу ВАК або іншою мовою).

4.4 Рубрикація дисертації та автореферату

\chapter \section \subsection \subsubsection

ВАК рекомендує поділяти дисертацію на розділи, підрозділи, пункти та підпункти [2, с. 19]. Цим рівням рубрикації клас документа vakthesis ставить у відповідність такі команди І^ДТ_РХ:

розділ \chapter
підрозділ \section
пункт \subsection
підпункт \subsubsection

\chapter*
\section*
\subsection*
\subsection*

Для ненумерованих частин дисертації (вступ, список використаних джерел, висновки тощо) використовуються варіанти вказаних команд із зірочкою *. Наприклад,

\chapter*{Bcτyπ}

дає заголовок розділу «Вступ» без номера.

\part

Автореферат дисертації не повинен мати розділів, підрозділів і т. д., а лише структурні частини, які задаються командами \part. Команда \part* теж доступна для сумісності документів, але у ній немає потреби, оскільки структурні частини автореферату не нумеруються. Клас документа vakaref забороняє команди \chapter та \(sub)(sub)section.

\paragraph
\subparagraph

Крім того, і в дисертації, і в авторефераті можна використовувати команди \paragraph і \subparagraph для дрібніших рубрик документа, які не повинні потрапляти у зміст: наприклад, для частин вступу «Актуальність теми», «Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами» тощо.

 \n

Заголовки пунктів і підпунктів (тобто аргументи команд \subsection i \subsubsection), а також аргументи команд \paragraph і \subparagraph, розміщуються у підбір до тексту. Крапка в кінці такого заголовка додається автоматично при потребі. Щоб уникнути цього, напишіть у кінці заголовка \nopunct.

Зауважте, що клас vakthesis ігнорує рекомендацію виділяти заголовки пунктів «в розбивку» [2, с. 19], оскільки я вважаю, що виділення напівжирним чи курсивом для дисертації достатньо (а для набору «в розбивку» до того ж потрібно підключати додаткові пакети).

\tableofcontents

На основі вказаних команд рубрикації збирається зміст. Перелік усіх розділів, підрозділів і пунктів (як вимагає ВАК) з'являється там, де вказана команда \tableofcontents.

На відміну від стандартної поведінки І^АТ_ЕХ, ненумеровані заголовки теж з'являються у змісті. Тому команди рубрикації з зірочкою теж можуть мати факультативний аргумент, як і команди без зірочки. Тоді у змісті буде вказано не стандартний заголовок рубрики, заданий в обов'язковому аргументі, а той, що задано у факультативному аргументі.

Використовувати факультативні аргументи у командах рубрикації з зірочкою треба обережно і тільки в разі гострої потреби. Якщо текст з такими командами перенести в інший документ, оформлений, наприклад, зі стандартними класами І^ΔТ_ЕХ, які не мають такої функціональності, то виникатиме помилка.

\appendix

Якщо дисертація має додатки, то їх потрібно розміщувати після списку використаних джерел. Команда \chapter задає заголовок додатка, як і для звичайних розділів дисертації. Перед першим додатком необхідно викликати команду \appendix. Додатки позначаються великими літерами української абетки, за винятком літер Ґ, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь (див. також пояснення у розділі 6).

У деяких довідниках ВАК рекомендовано інший порядок структурних елементів дисертації: спочатку додатки, потім список використаних джерел. Тоді команда \appendix, розміщена перед першим додатком, впливатиме і на список. Цього можна уникнути, якщо обмежити групою дію команди \appendix. Наприклад, вкласти додатки у спеціальне оточення⁶.

Зауважте, що додаток може поділятися на підрозділи, пункти і підпункти (команди \section, \subsection і \subsubsection відповідно), що суперечить рекомендаціям ВАК поділяти додаток на розділи і підрозділи [2, с. 26], але дозволяє зберегти структуру дисертації (бо інакше додаток слід вважати структурною одиницею, яка вища розділу, а для цього ні клас не передбачає відповідної команди, ні рекомендації ВАК — адекватного оформлення).

Крім того, підрозділи, формули, ілюстрації, таблиці тощо нумеруються в межах додатка, знову ж таки, для збереження логіки нумерації у всій дисертації. Важко сказати, чи це відповідає рекомендаціям ВАК [2, с. 20, 26], тим більше, що приклад на с. 26 суперечить сам собі.

4.5 Таблиці та ілюстрації

figure table \caption

Для створення плаваючих ілюстрацій та таблиць слід використовувати стандартні оточення LATEX figure і table, які переозначені відповідно до рекомендацій ВАК. Підпис до плаваючого об'єкта задається командою \caption. Можливість автоматичного розміщення підпису під ілюстрацією (відповідно над таблицею) не реалізовано. Це робить користувач, записуючи команду \caption відповідним чином.

\tablenamefont \tablecaptionfont

ВАК рекомендує [2, с. 22] виділяти слово «Таблиця» курсивом і назву таблиці— жирним. Але це відрізняється від рекомендацій ВАК інших років. Користувач може переозначити ці команди, наприклад, так

\def\tablenamefont{\upshape}
\def\tablecaptionfont{\mdseries}

 $^{^6}$ Див. https://www.imath.kiev.ua/~baranovskyi/tex/vakthesis/support/appbib.tex.

4.6 Теореми

Під теоремами прийнято розуміти будь-які теоремоподібні структури: теореми, леми, наслідки, гіпотези, означення, зауваження, задачі, приклади тощо. Рекомендації ВАК нічого не говорять про оформлення теорем, зокрема про їх нумерацію. Класи vakthesis та vakaref переозначають стандартні команди ІАТЕХ так, що теореми починаються з абзацного відступу і мають невеликі відступи перед і після. Нумерацію користувач визначає на свій смак за допомогою факультативних аргументів команди \newtheorem: або в межах розділу, підрозділу тощо, або всі теореми однією послідовністю номерів.

Пакет amsthm можна використовувати разом з цими класами. Крім команди \theoremstyle, яка дозволяє задавати різне оформлення для різних типів теорем, він ще пропонує оточення proof для доведення теореми (або розв'язання задачі: заголовок можна задати як факультативний аргумент оточення). Зауважте, що пакет amsthm слід підключати після amsmath, якщо використовуються обидва [5].

Підтримка інших пакетів для роботи з теоремами (наприклад, theorem) не реалізована.

\slantedthmbody \italicthmbody \slantedall Текст певних теоремоподібних структур (наприклад, теорем та лем) традиційно виділяють курсивом. Команда \slantedthmbody дозволяє замінити курсив на похилий у текстах таких теоремоподібних структур, а команда \italicthmbody — навпаки, похилий на курсив. І, нарешті, команда \slantedall замінює курсив на похилий в усьому тексті.

4.7 Список використаних джерел

Для оформлення списку використаних джерел є два стандартні способи:

- використовувати оточення thebibliography,
- генерувати список з .bib-файла за допомогою ВівТ_ЕХ.

В останньому випадку доцільно користуватися набором ВівТ_ЕX-стилів gost (доступний за адресою CTAN:biblio/bibtex/contrib/gost). Ці стилі дозволяють оформити список літератури за стандартом ГОСТ 7.1-84, як рекомендувала ВАК раніше [2, с. 18, 25], а також можуть бути корисні для оформлення за стандартом ДСТУ ГОСТ 7.1:2006 «Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання» чи ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання» (згідно з пізнішими рекомендаціями ВАК/МОН).

bibset

Клас документа vakthesis пропонує оточення bibset для підтримки кількох списків літератури в одному документі. Обов'язковий аргумент задає заголовок списку, а факультативний—мітку, що з'являється біля номерів у списку і в посиланнях у тексті. Всередині оточення слід задавати команди \bibliographystyle та \bibliography.

Нехай у документі (скажімо, це файл xampl-thesis.tex) мають бути список використаних джерел (бібліографічна база даних міститься у файлі xampl-thesis.bib) і список публікацій автора (у файлі xampl-mybib.bib). Тоді слід написати щось таке:

⁷Починаючи з версії 0.09, ця функціональність доступна також з класом vakaref.

```
\begin{bibset}{Список використаних джерел}
\bibliographystyle{gost2008s}
\bibliography{xampl-thesis}
\end{bibset}
\begin{bibset}[a]{Список публікацій автора}
\bibliographystyle{gost2008}
\bibliography{xampl-mybib}
\end{bibset}
```

і виконати таку послідовність дій:

- 1. Вилучити відповідні .aux- та .bbl-файли, якщо вони вже існують.
- 2. Для кожного $N \in \{1, 2\}$ виконати команди
 - (a) latex xampl-thesis.tex
 - (b) bibtex8 --csfile cp1251 --big xampl-thesis
 Потрібен саме bibtex8, якщо .bib-файл містить записи з кириличними літерами. Файл сортування та інші ключі використовувати
 за потребою.
 - (c) файл xampl-thesis.bbl перейменувати у xampl-thesisN.bbl.
- 3. Виконати команду

```
latex xampl-thesis.tex
```

стільки разів, щоб посилання коректно розставилися (щонайменше двічі).

Зауважте, що рекомендації ВАК ні дозволяють, ні забороняють виділяти список публікацій автора окремо. Я реалізував це «для себе».

5 Альтернатива

Зараз мені відомі кілька інших класів для роботи з дисертаціями, що можуть бути корисними для здобувачів наукового ступеня в Україні.

Перший — клас документа dissert⁸ Андрія Мартовлоса — призначений саме для оформлення дисертації за вимогами ВАК України. Він ґрунтується на стандартному класі report та стандартній опції класу size14.clo. Основні відмінності класів vakthesis (разом з vakaref) та dissert:

- vakthesis має набір команд для генерування титульної сторінки.
- vakaref дозволяє оформляти автореферат, dissert таких можливостей не має взагалі.
- vakthesis має підтримку двох списків літератури: списку використаних джерел та списку публікацій автора.

 $^{^8}$ Доступний за адресою http://ppg.ice.ru/files/59553/dissert.tgz.

- Деякі необхідні модифікації стандартного класу report не реалізовані в класі dissert, зокрема заміна зарезервованих слів типу \bibname. Користувачеві рекомендується замінювати їх самостійно в тілі документа.
- У класі vakthesis витримано змістовну підпорядкованість заголовків у змісті (як і в стандартних класах ІАТ_ГX).
- dissert не оновлювався від 2002 року (деякі розбіжності з рекомендаціями ВАК, можливо, зумовлені цим).
- dissert має підтримку шрифтів типу Times, на відміну від vakthesis.

Другий — клас документа disser⁹ для оформлення дисертації, створений Станіславом Кручиніним шляхом об'єднання доповнень і виправлень до класу extreport. Клас орієнтований на російськомовних користувачів, як стверджує автор. Але він має багаті можливості для налагоджування, і, можливо, його можна налагодити під рекомендації ВАК України. Я не намагався це зробити.

Нарешті, класи rusthesis та rthauto¹⁰ Олексія Смоліна, розроблені на основі класу ucthesis. Автор стверджує, що клас rusthesis дозволяє оформити дисертацію за вимогами ВАК Росії. Як вони узгоджені з класом disser (чи взагалі узгоджені), я не перевіряв.

6 Можливі проблеми, відомі баґи і TODO

- Команда \speciality не може прочитати з файла speciality рядок опису спеціальності, якщо він не містить символа /. Будьте уважні, якщо редагуєте цей файл.
- У випадку використання двох списків літератури можливі конфлікти з пакетами hyperref, cite та іншими, що мають справу з командами створення списку літератури та посилань на літературу. Наприклад, пакет cite вже не зможе сортувати посилання, задані в аргументі команди \cite. Очікується, що це буде виправлено в наступних версіях.
- ВАК рекомендує так звані примітки оформляти по-різному залежно від їх кількості на сторінці [2, с. 21]. На перший погляд, під примітками тут розуміють footnotes. Але в ДСТУ 3008-95 окремо написано про примітки (підрозділ 7.8) і про виноски (підрозділ 7.9). Тому я вважаю, що такі примітки, як описані у рекомендаціях ВАК, нікому не потрібні, бо є виноски (footnotes). Отже, немає потреби турбуватися про їх підтримку. Але користувач при потребі може їх оформити як теоремоподібну структуру за допомогою команди \newtheorem. Нові стилі для однієї та для кількох приміток (наприклад, нехай вони називаються note та notes відповідно) можна створити за допомогою команди \newtheoremstyle (з пакету amsthm). Для кількох приміток виникає така неприємність: примітка з номером 1 ніяк не хоче мати абзацного відступу, навіть якщо

 $^{^9\}mbox{Документований код (у форматі .dtx)}$ і приклади доступні за адресою CTAN:macros/latex/contrib/disser.

 $^{^{10}}$ Доступні за адресою http://www.ispms.ru/files/rusthesis_TeTeX.tgz. Див. також http://www.botik.ru/PSI/EmNet_NIS/transactions/gorelski/gorelski_smolin.koi8.html.

явно вказати \par Я не розумію зараз, чому це так. І не дуже переймаюся, бо думаю, що це навряд чи комусь знадобиться. Але швидкий і брудний патч— це написати перед приміткою 1 таке

\\vskip-\baselineskip

Для інформації: оформлення виносок в ІАТЕХ відрізняється від того, як рекомендує ДСТУ 3008-95. Але я про це не турбувався, оскільки у рекомендаціях ВАК про оформлення виносок немає жодного слова.

• Правила ВАК рекомендують не використовувати літери Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь для позначення додатків [2, с. 26]. Для мене незрозуміла ідея пропускати літери: це наче нумерувати розділи числами, але не використовувати, скажімо, числа 4 та 13. Але особливо нелогічною є заборона Г, оскільки літера Ґ залишається. Державний стандарт ДСТУ 3008-95 забороняє саме літеру Ґ, а також літеру З (пункт 7.16.4). Якби ще була заборонена Щ, можна було б припустити, що забороняються літери, які «схожі» на цифри чи на інші літери. Чому в рекомендаціях ВАК немає літери З? Можливо, це просто друкарська помилка?

\makeatletter

\def\@lost@Asbuk#1{\ifcase#1\or

\CYRA\or\CYRB\or\CYRV\or\CYRG\or\CYRD\or\CYRE\or\CYRIE\or\CYRZH\or\CYRZ\or\CYRI\or\CYRII\or\CYRYI\or\CYRISHRT\or\CYRK\or\CYRL\or\CYRM\or\CYRN\or\CYRO\or\CYRRSHRT\or\CYRP\or\CYRR\or\CYRR\or\CYRD\or\CYRR\or\CYRR\or\CYRT\or\CYRU\or\CYRF\or\CYRH\or\CYRC\or\CYRCH\or\CYRSH\or\CYRSH\or\CYRSH\or\CYRYU\or\CYRYA\else\@ctrerr\fi}
\makeatother

- Підтримка оформлення додатків окремою книгою (ще) не реалізована.
- Колись у майбутньому потрібно зробити, щоб клас міг генерувати «електронний документ»: гіперпосилання, додавати інформацію про автора та про дисертацію до document info section PDF-файла тощо.
- Значна частина автореферату це просто текст з дисертації. Було б добре якимось чином пов'язати дисертацію і автореферат, щоб автоматизувати вибирання тексту для автореферату і «збереження» нумерації формул, теорем тощо.

Література

[1] Не надто короткий вступ до \LaTeX 2ε / Т. Oetiker et al.; Перекл. з англ. М. Поляков. — Книга у різних форматах доступна за адресою CTAN: info/lshort/ukrainian.

- [2] Довідник здобувача наукового ступеня: Зб. нормат. док. та інформ. матеріалів з питань атестації наук. кадрів вищої кваліфікації / Упоряд. Ю. І. Цеков; За ред. Р. В. Бойка. 3- ϵ вид., випр. і допов. К.: Ред. «Бюл. Вищої атестац. коміс. України»; Вид-во «Толока», 2006. 70 с.
- [3] Порівняння офіційних рекомендацій щодо оформлення дисертацій і авторефератів в Україні / О. Барановський. 19 с. Файл доступний за адресою https://www.imath.kiev.ua/~baranovskyi/tex/vakthesis/support/thsgdiff/.
- [4] Перелік спеціальностей, за якими проводяться захист дисертацій на здобуття наукових ступенів кандидата наук і доктора наук, присудження наукових ступенів і присвоєння вчених звань.—Доступний за адресою http://www.vak.org.ua/docs//spec_boards/spec_list.pdf, останнє відвідування 12.07.2007.
- [5] Using the amsthm package / Amer. Math. Soc. Ver. 2.20, Aug. 2004. Входить до набору AMS-IATFX як файл amsthdoc.tex.
- [6] Переліки та форми документів, які використовуються при атестації наукових та науково-педагогічних працівників. Доступний за адресою http://www.vak.org.ua/docs//documents/perelik_forms.pdf, останнє відвідування 22.04.2008.